Sygn. akt VI W(...)

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w R. Ś., Wydział VI Karny w składzie:

Przewodnicząca ***SSR Adrianna Saganty-Robaszkiewicz***

Protokolant st. sek. sąd. Iwona Maciąg – Głąbica

przy udziale oskarżyciela publicznego – za Urząd Celny w K. A. G. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 2 listopada 2015 r., 20 stycznia 2016 r., 24 lutego 2016 r., 15 kwietnia 2016 r., 29 czerwca 2016 r. oraz 31 sierpnia 2016 roku sprawy

S. S. (1), syna S. i A. z domu M.,

urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I w okresie od dnia 01.03.2010 r. do dnia 07.04.2014 r. nie dopełnił obowiązku sporządzenia spisu wyrobów akcyzowych w postaci:

- tytoniu do palenia różnych marek w ilości 181 paczek o różnej gramaturze w łącznej ilości 8,202 kg z nieważnymi polskimi znakami akcyzy;

- papierosów różnych marek w ilości (...) paczek tj. 24555 sztuk, oznaczonych nieważnymi polskimi znakami akcyzy;

- tytoniu do palenia w ilości 0,5 kg oznaczonego nieprawidłową co do gramatury banderolą,

których termin ważności upłynął w okresie od 01.03.2010 r. do 01.03.2014 r. i nie przedstawił powyższego spisu do potwierdzenia Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. oraz nie dopełnił obowiązku oznaczenia powyższych wyrobów akcyzowych banderolami legalizacyjnymi, co zostało ujawnione w dniu 03.04.2013 r. w Sklepie (...) w R. przy ulicy (...),

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego określonego w art. 68 § 1 i 3 kks

II przechowywał w dniu 03.04.2014 r. w Sklepie (...) w R. przy ulicy (...) wyroby akcyzowe w postaci:

- tytoniu do palenia o gramaturze 500 g w ilości 2,5 kg w 5 opakowaniach;

- tytoniu do palenia w ilości 2 sztuk po 50 g każda w opakowaniu opisanym (...), bez polskich znaków akcyzy, stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 3 i 7 kks, o wartości 1540,47 PLN czym uszczuplił podatek akcyzowy w kwocie 1819,00 PLN,

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego określonego w art. 65 § 1 i 4 kks

1. uniewinnia oskarżonego S. S. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia skarbowego z art. 68 § 1 i 3 kks;

2. uznaje oskarżonego S. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia skarbowego z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 65 § 1 kks i za to na mocy art. 65 § 4 kks w zw. z art. 47 § 1 kks
i art. 48 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 800 (ośmiuset) złotych;

3. na podstawie art. 49 § 3 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów opisanych w postanowieniu o uznaniu za dowód rzeczowy w punkcie I tiret 4 i 5 na karcie 39 akt, przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w K. pod poz. księgi magazynowej (...), przyjętych za pokwitowaniem PL/MF/AK nr (...);

4. na podstawie art. 230 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zwraca oskarżonemu S. S. (1) przedmioty opisane w postanowieniu o uznaniu za dowód rzeczowy w punkcie I tiret 1, 2 i 3 na karcie 39 akt, przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w K. pod poz. księgi magazynowej (...), przyjętych za pokwitowaniem PL/MF/AK nr (...);

5. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 (dwustu sześćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków i opłatę w wysokości 80 (osiemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt VI W 640/15

UZASADNIENIE

W dniu 3 kwietnia 2014 roku funkcjonariusze Referatu Dozoru Urzędu Celnego w K. G. P. i A. S. przeprowadzili kontrolę prawidłowości stosowania znaków akcyzy na terenie sklepu (...) w R. przy ul. (...). Na miejsce czynności przyjechał zawiadomiony przez ekspedientkę współwłaściciel S. S. (1). W jego obecności na sali sprzedaży sklepu funkcjonariusze ujawnili 1 opakowanie tytoniu nieoznaczonego znakami akcyzy. W opakowaniu znajdowały się dwa zwoje tytoniu w kształcie walca oraz etykieta z napisem „CK Cygaro dla kolekcjonera" prod: (...) Sp. z o.o.". Ze względu na wymiary i masę tytoń nie spełniał kryteriów właściwych dla cygar. Następnie funkcjonariusze na sali sprzedaży ujawnili 7 opakowań tytoniu fajkowego (...) z nieważnymi znakami akcyzy oraz 8 opakowań papierosów z nieważnymi znakami akcyzy. Na zapleczu sklepu stwierdzono zapas papierosów i tytoniu z nieważnymi znakami akcyzy z lat 2009 – 2013, które znajdowały się w kartonie z opisem „Nie do sprzedaży" oraz 6 opakowań tytoniu po 500 g każde, z których 5 nie było oznaczonych znakami akcyzy, a jedno posiadało znak akcyzy właściwy dla wyrobów do 200 g.

Funkcjonariusze dokonali zatrzymania ujawnionego tytoniu i papierosów, na którą to okoliczność został sporządzony protokół zatrzymania przedmiotów. S. S. (1) podpisał protokół oświadczając, iż zatrzymane towary są jego własnością.

Powyższe przedmioty uznano za dowód rzeczowy i oddano na przechowanie Izbie Celnej w K..

Nieważnymi polskimi znakami akcyzy oznaczone były: tytoń do palenia różnych marek w ilości 181 paczek o różnej gramaturze w łącznej ilości 8,202 kg, papierosy w ilości (...) paczek z nieważnymi znakami akcyzy oraz tytoń do palenia w ilości 0,5 kg oznaczony nieprawidłową co do gramatury banderolą.

Wartość rynkowa zatrzymanego tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy wynosiła 1540,47 złotych, a należny podatek akcyzowy 1819,00 złotych.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1) k. 44-45, 88-89, 132-133 zeznania świadków: G. P. k. 24-25, 146-147, S. D. k. 147, B. K. k. 164-165, A. S. k. 193, A. G. (2) k. 193-194 i J. K. k. 217 oraz dokumenty w postaci protokołu kontroli stosowania znaków akcyzy k. 1-10, protokołu zatrzymania przedmiotów k. 16-17, wyliczenia należności k. 19, spisu ujawnionych i zatrzymanych wyrobów tytoniowych k. 20-21, pokwitowania przyjęcia k. 26-35 oraz sprawozdania z badań k. 228-229.

Oskarżony S. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i w postępowaniu przygotowawczym dwukrotnie skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przed Sądem oskarżony wyjaśnił, że prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą T. polegającą na sprzedaży hurtowej i detalicznej wyrobów tytoniowych. Podał, że w każdym ze swoich punków sprzedaży stosuje tę samą procedurę w zakresie wycofywania towarów z obrotu. Wyjaśnił, że towar o ile to możliwe wycofywany jest na zaplecze i opisywany jako wycofany ze sprzedaży. Następnie zakładana jest blokada elektroniczna na kasie. Zaznaczył, że nie zamierza zmieniać powyższej procedury z uwagi na wyroki uniewinniające zapadające wobec niego w podobnych sprawach. Stwierdził, iż sporządzenie spisu wyrobów akcyzowych potrzebne jest jedynie do legalizacji i tylko wtedy przedstawia się taki spis naczelnikowi urzędu celnego. Oskarżony wskazał, że to iż część wycofanych wyrobów została ujawniona przez funkcjonariuszy na sali sklepu musiało być wynikiem pomyłki pracownika.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego S. S. (1) w zakresie w jakim przedstawił procedurę wycofywania w prowadzonych punktach sprzedaży hurtowej i detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, towaru z nieważnymi znakami akcyzy oceniając je jako rzetelne, szczegółowe i logiczne. Oskarżony wskazał, że taki towar o ile to możliwe wycofywany jest na zaplecze i opisywany jako „wycofany ze sprzedaży", następnie zakładana jest blokada elektroniczna na kasie. Zaznaczył, że taki stan rzeczy zastali kontrolerzy, co potwierdza sporządzony protokół z kontroli. S. S. (1) przedstawił notatkę służbową ze spotkania organizacyjnego z dnia 24 lutego 2014 roku dotyczącą postępowania pracowników na ewentualność wystąpienia wyrobów z nieważnymi znakami akcyzy. Zdaniem oskarżonego, pozostawiony na sali sprzedaży towar, który został zakwestionowany przez kontrolujących, znalazł się tam na skutek pomyłki któregoś z pracowników.

Ocena wyjaśnień oskarżonego w powyższym zakresie wynika również z korelacji z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy w postaci zgodnych zeznań świadków – osób pracujących dla oskarżonego. Świadkowie S. D., B. K., J. K. i A. G. (2) zeznały, że każdego roku pod koniec lutego, na polecenie szefa towar z nieważnymi znakami akcyzy ściągany był ze sklepu, pakowany w kartony na zapleczu i zaopatrywany w opis „Nie do sprzedaży". Świadkowie konsekwentnie twierdzili, że nigdy nie zdarzyło się, by towar z nieważnymi znakami akcyzy był dostępny do sprzedaży. S. D., J. K. i A. G. (2) przyznały, że mogło się natomiast zdarzyć na skutek niedopatrzenia i dużej ilości towaru, który należało usunąć, iż na terenie sklepu znaleziona została niewielka ilość takiego towaru. J. K. zastrzegła, że na pewno nie byłoby to działanie celowe. S. D. podkreśliła jednocześnie, że taki towar nie mógłby zostać sprzedany, ponieważ kasa by tego nie odbiła. Zaznaczyła, że ekspedientki sprawdzając cenę towaru automatycznie widzą akcyzę i w razie stwierdzonej rozbieżności towar nie zostałby sprzedany.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka G. P. przeprowadzającego kontrolę w dniu 3 kwietnia 2014 roku. Jego zeznania nie podważyły linii obrony oskarżonego w zakresie popełnienia przez niego wykroczenia skarbowego z art. 68 § 1 i 3 kks. Świadek przyznał, że w sklepie przed rozpoczęciem kontroli znajdował się klient, którego nie skontrolowano czy zakupiony przez niego towar miał ważne znaki akcyzy. Nie sprawdzono także na kasie wyrobów z nieważnymi znakami akcyzy czy zgodnie z twierdzeniami oskarżonego pojawia się komunikat, że produkt jest nie do sprzedaży. Świadek potwierdził, że na zapleczu sklepu było wyodrębnione miejsce, w którym znajdował się towar z nieważnymi znakami akcyzy opatrzony kartką z napisem „Nie do sprzedaży". Powyższe znalazło także swoje odzwierciedlenie w sporządzonym protokole kontroli stosowania znaków akcyzy. G. P. dodał, iż w sprawie uznano, że skoro część artykułów bez znaków akcyzy bądź z nieważnymi znakami znajdowała się na sali sprzedaży a reszta na zapleczu, ekspedientka mogła donosić kolejne artykuły z zaplecza celem ich sprzedaży. Przedstawione przypuszczenia kontrolerów nie zostały w toku postępowania w żaden sposób wykazane.

W konsekwencji wyżej przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, iż oskarżonemu S. S. (1) nie można przypisać popełnienia zarzucanego mu wykroczenia skarbowego z art. 68 § 1 i 3 kks, konsekwencją czego było uniewinnienie oskarżonego od tego zarzutu.

Sąd zważył bowiem, że oskarżonemu zarzucono niedopełnienie obowiązku sporządzenia spisu wyrobów akcyzowych w postaci tytoniu do palenia różnych marek w ilości 181 paczek o różnej gramaturze w łącznej ilości 8,202 kg z

nieważnymi polskimi znakami akcyzy, papierosów różnych marek w ilości (...) paczek tj. 24555 sztuk, oznaczonych nieważnymi polskimi znakami akcyzy, tytoniu do palenia w ilości 0,5 kg oznaczonego nieprawidłową co do gramatury banderolą i nie przedstawienie tego spisu do potwierdzenia Naczelnikowi Urzędu Celnego w K.. Czyn ten zakwalifikowano z art. 68 § 1 i 3 kks.

Zgodnie z art. 116 ust. 3 i 5 ustawy o podatku akcyzowym obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, w przypadku gdy wyroby te przeznaczone są do dalszej sprzedaży. Posiadacz wymienionych wyrobów przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

Aby wystąpił obowiązek nałożenia znaków legalizacyjnych, oznaczane wyroby akcyzowe powinny znajdować się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wtedy bowiem dopiero powstaje obowiązek oznaczania wyrobów znakami akcyzy. Dodatkowo, jeżeli wyroby akcyzowe znajdują się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, obowiązek oznaczania legalizacyjnymi znakami akcyzy wystąpi, jeżeli dane wyroby mają być przeznaczone do dalszej odsprzedaży. Jeżeli podatkowe znaki akcyzy staną się nieważne lub też ulegną uszkodzeniu po sprzedaży nabywcy końcowemu, brak jest konieczności nakładania legalizacyjnych znaków akcyzy, ponieważ wyroby te nie będą dalej przedmiotem obrotu.

Wystąpienie w obrocie - to pojawienie się wyrobu akcyzowego w obrocie towarowym, mogące mieć postać oferty handlowej, ekspozycji towaru na półce sklepowej czy witrynie, składowania towaru w magazynie z zamiarem jego sprzedaży, dostarczenia towaru klientowi w ramach sprzedaży wysyłkowej itp.

Należy podkreślić, że jak wynika z dyspozycji art. 68 § 1 kks, obowiązki wskazane w opisie zarzuconego oskarżonemu czynu dotyczą posiadacza, ale tylko i wyłącznie wyrobów akcyzowych, o ile występują one w obrocie. Zatem do znamion przestępstwa z art. 68 kks – w ogóle – należy wystąpienie wyrobów akcyzowych w obrocie. Znamienia tego nie zawierał czyn zarzucony oskarżonemu. Stwierdzić należy, że samo posiadanie wyrobów akcyzowych nie nadkłada na posiadacza obowiązków, o których mowa była w zarzucie aktu oskarżenia. Jeszcze raz podkreślić należy, że obowiązki te nałożone są na posiadacza wyrobów akcyzowych, o ile wyroby te pozostają w obrocie. Wykroczenie skarbowe z art. 68 § 1 i 3 kks można popełnić wyłącznie umyślnie. W niniejszej sprawie zdecydowana większość zakwestionowanego towaru oznaczonego nieważnymi znakami akcyzy znajdowała się na zapleczu sklepu w wyodrębnionym miejscu oznakowanym informacją „Nie do sprzedaży". Na sali sprzedaży ujawniono jedynie 7 opakowań tytoniu i 8 opakowań papierosów.

W sprawie nie wykazano natomiast, że zamiarem oskarżonego było wprowadzenie ww. towarów do obrotu, a nie nastąpiło to – jak twierdził oskarżony - na skutek pomyłki pracownia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uniewinnił S. S. (1) od popełnienia zarzucanego mu w punkcie I części wstępnej wyroku wykroczenia skarbowego. Konsekwencją uniewinnienia było zarządzenie przez Sąd na podstawie art. 230 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zwrotu oskarżonemu S. S. (1) przedmiotów opisanych w postanowieniu o uznaniu za dowód rzeczowy w punkcie I tiret 1, 2 i 3 na karcie 39 akt, przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w K. pod poz. księgi magazynowej (...), przyjętych za pokwitowaniem PL/MF/AK nr (...).

Z kolei biorąc pod uwagę całokształt okoliczności ujawnionych w toku postępowania dowodowego, wina i sprawstwo oskarżonego S. S. (1) w zakresie zarzucanego mu aktem oskarżenia drugiego czynu polegającego na przechowywaniu w dniu 3 kwietnia 2014 r. w sklepie (...) w R. przy ulicy (...) wyrobów akcyzowych w postaci tytoniu do palenia o gramaturze 500 g w ilości 2,5 kg w 5 opakowaniach oraz tytoniu do palenia w ilości 2 sztuk po 50 g każda w opakowaniu opisanym (...), bez polskich znaków akcyzy, nie budzi wątpliwości.

Do powyższego wniosku Sąd doszedł po dokonaniu analizy całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Dokonując ustaleń faktycznych w Sąd opierał się przede wszystkim na zeznaniach świadka G. P. oraz na

dowodach z dokumentów. Jeżeli chodzi o te ostatnie należy uznać, iż przedmiotowe dokumenty zostały sporządzone przez upoważnione do tego osoby i we właściwej formie, ich autentyczność nie budzi wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez strony, i w związku z tym należy je uznać za w pełni wartościowy materiał dowodowy.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka G. P. - funkcjonariusza Urzędu Celnego, który podejmował czynności wobec oskarżonego, albowiem są one jasne, logiczne, konsekwentne, współgrają z pozostałymi dowodami ujawnionymi w toku postępowania, zaś w ocenie Sądu świadek ten jako osoba postronna i niezainteresowana w sposobie rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie miał żadnego interesu w obciążaniu oskarżonego w sposób niezgodny ze stanem rzeczywistym. G. P. logicznie przedstawił ciąg wydarzeń, w wyniku których, na skutek kontroli przeprowadzonej dniu 3 kwietnia 2014 r. w sklepie (...), którego współwłaścicielem jest oskarżony, ujawniono wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy.

Sąd dał także wiarę świadkom A. G. (2), J. K., B. K. i S. D., które pracowały w sklepie oskarżonego. Wymienieni świadkowie zwrócili uwagę, że czasami zdarza się, iż znaki akcyzy odklejają się od tytoniu. Stąd jak wskazały możliwe, iż funkcjonariusze ujawnili taki tytoń w czasie kontroli.

Zeznania świadka A. S., który nie został przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, a dopiero po upływie 2 lat od zdarzenia, niewiele wniosły do sprawy. Zwrócić przy tym należy uwagę, iż świadek, jako funkcjonariusz urzędu celnego, dokonywał wielu podobnych interwencji. Zatem w związku z dość znacznym upływem czasu od chwili zdarzenia mógł w postępowaniu sądowym nie pamiętać okoliczności przeprowadzonej u oskarżonego kontroli.

W toku postępowania oskarżony zakwestionował, iż kontrolujący nie używając wagi ani innych przyrządów, by wykluczyć, iż wyrób w opakowaniu opisanym (...) nie podlega podatkowi akcyzowemu, stwierdzili że to tytoń do palenia formowany w walec. Wobec powyższego dopuszczono dowód z opinii Laboratorium (...) Izby Celnej w B. w celu stwierdzenia czy zatrzymany u oskarżonego S. S. (1) w toku kontroli w dniu 3 kwietnia 2014 r. towar w postaci tytoniu do palenia w ilości 2 sztuk po 50 g każda w opakowaniu opisanym (...) spełnia definicję cygara w zakresie jego budowy, struktury, składu i właściwości smakowych-aromatycznych. W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że wymiary badanego wyrobu odbiegają od typowych cygar występujących w handlu. Uznano, że badany produkt ze względu na swoje właściwości – zbyt duże rozmiary oraz wysoki stopień ubicia znajdującego się wewnątrz tytoniu, nie nadaje się do palenia w postaci w jakiej występuje, co oznacza, że nie spełnia on warunku wskazanego w definicji cygara wymienionej w art. 98 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym z dnia 6 grudnia 2008 r.

W świetle powyższych dowodów za niewiarygodne należy uznać stwierdzenie oskarżonego S. S. (1), iż zatrzymane dwa zwoje tytoniu w kształcie walca stanowiły cygara nie podlegające podatkowi akcyzowemu. Oskarżony nie odniósł się do ujawnionego w trakcie kontroli tytoniu w 5 opakowaniach po 500 g bez polskich znaków akcyzy. Oczywistym jest, że oskarżony miał interes w podawaniu korzystnych dla siebie okoliczności nawet wówczas, jeżeli nie były one zgodne ze stanem rzeczywistym, i interesem tym była chęć uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie skarbowe. Tym zdaniem Sądu należy tłumaczyć nieprzyznanie się oskarżonego do winy, stojące w sprzeczności z omówionymi wyżej dowodami i stanowiące w ocenie Sądu przejaw przyjętej przez oskarżonego linii obrony.

Nie ulega żadnych wątpliwości, że przechowywanie tytoniu bez polskich znaków skarbowych akcyzy stanowiło wypełnienie znamion czynu zabronionego określonego w art. 65 kks.

Przepis art. 65 kks penalizuje paserstwo wyrobami akcyzowymi objętymi obowiązkiem oznaczania znakiem akcyzy, a wydanymi lub sprowadzonymi do kraju bez należytego znaku akcyzy lub z naruszeniem w ich użyciu celu albo przeznaczenia bądź innego warunku, od którego ustawa zwolniła je od oznaczania tymi znakami. Czyn zabroniony z art. 65 § 1 kks zachodzi wtedy, gdy sprawca nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 kks lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. Paragraf pierwszy omawianego artykułu przewiduje odpowiedzialność za paserstwo akcyzowe umyślne. W paragrafie czwartym omawianego artykułu uregulowano uprzywilejowaną postać paserstwa. Zgodnie z tym paragrafem, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie

przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Pojęcie ustawowego progu zostało uregulowane w art. 53 § 6 kks. W świetle art. 53 § 6 jest to kwota określona w art. 53 § 3 kks, w którym definiuje się pojęcie wykroczenia skarbowego. Ustawowym progiem jest zatem taka wartość przedmiotu czynu (w tym uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności), która nie przekracza 5-krotności wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełniania. Z kolei minimalne wynagrodzenie zgodnie z § 4 niniejszego artykułu jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). Zgodnie z Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r., które weszło życie w dniu 1 stycznia 2014 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1680 złotych. Na tej podstawie należało ustalić, iż w 2014 roku ustawowy próg wynosił 8400 złotych. Mając na uwadze powyższe kwota podatku narażonego na uszczuplenie w wyniku działania oskarżonego nie przekroczyła ustawowego progu.

Nie ulega wątpliwości, że wyroby tytoniowe są towarem podlegającym oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy i towarem podlegającym reglamentacji w obrocie z zagranicą – zgodnie z ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku oraz zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Papierosy są również towarem podlegającym opłatom celnym, tj. towarem podlegającym obowiązkowi przedstawienia organowi celnemu do zgłoszenia celnego.

Wartość narażenia na uszczuplenie podatku związana z przechowywaniem wyrobów akcyzowych wyniosła 1819 złotych. Oskarżyciel wobec wątpliwości oskarżonego co do kwoty uszczuplenia podatku wyjaśnił, iż w piśmie z dnia 7 stycznia 2014 r. zawartym na k. 18 pod pojęciem „wyrobów tytoniowych bez naniesionych znaków akcyzy" mieszczą się wyroby bez znaków akcyzy jak również z nieważnymi znakami akcyzy oraz oznaczone nieprawidłowo, stąd w piśmie tym ujęto całość zatrzymanego towaru w ilości 3,1 kg odnośnie do czego wyliczono wysokość akcyzy na kwotę 2169 złotych zaś odnośnie do tytoniu w ilości 2,6 kg akcyza wynosi tak jak wyliczono w kalkulatorze 1819 złotych.

Zdaniem Sądu nie budzi również wątpliwości wypełnienie przez oskarżonego S. S. (1) znamion strony podmiotowej wykroczenia skarbowego z art. 65 kks. W toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego. W konsekwencji należy uznać, iż S. S. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna z pewnością rozumiał znaczenie swojego postępowania i miał możliwość pokierowania swoim postępowaniem. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż oskarżony omawianego czynu dopuścił się umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego, obejmując swoją świadomością i wolą wszystkie elementy strony przedmiotowej omawianego wykroczenia skarbowego, albowiem wobec braku oznaczenia wyrobu akcyzowego w postaci tytoniu znakami akcyzy niewątpliwie wiedział, iż pochodzą one z czynu zabronionego o którym mowa w art. 63 § 3 i 7 kks, a jednocześnie chciał je przechowywać.

Uznając oskarżonego S. S. (1) za winnego popełnienia opisanego wyżej wykroczenia skarbowego Sąd na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 47 § 1 kks i art. 48 § 1 kks wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 800 złotych. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest odpowiednia i stosownie do treści art. 12 § 2 kks oraz art. 13 § 1 kks jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak również na spełnienie potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W tym miejscu wskazać należy, iż za przypisane oskarżonemu wykroczenie skarbowe możliwe było wymierzenie kwotowej kary grzywny w wysokości od jednej dziesiątej minimalnego wynagrodzenia do nawet dwudziestokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. Tak więc wymierzona oskarżonemu kara jest zdecydowanie bliższa dolnej ustawowej granicy możliwej do wymierzenia kary i nie sposób uznać jej za nadmiernie surową.

Sąd nie dopatrzył się w niniejszej sprawie istotnych okoliczności, które należałoby potraktować jako obciążające przy określaniu sądowego wymiaru kary. Natomiast jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego, a także to, iż kwota podatku narażonego na uszczuplenie w wyniku zachowania oskarżonego nie była wysoka i była znacznie niższa od ustawowego progu określonego w art. 53 § 3 kks w zw. z art. 53 § 6 kks, co wpływa na

ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd przy określaniu wysokości kary grzywny wymierzonej oskarżonemu miał również na uwadze, stosownie do treści art. 48 § 4 kks, stosunki majątkowe i rodzinne oskarżonego.

Na podstawie art. 49 § 3 kks Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci tytoniu do palenia o gramaturze 500 g w ilości 2,5 kg w 5 opakowaniach oraz tytoniu do palenia w ilości 2 sztuk po 50 g każda w opakowaniu opisanym (...), bez polskich znaków akcyzy, uznanych za dowód rzeczowy postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2014 r. (k. 39) oraz przechowywanego w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w K. pod pozycją księgi magazynowej (...).

Rozstrzygając kwestię kosztów postępowania Sąd zasądził od oskarżonego S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu obejmujące opłatę od wymierzonej kary grzywny w wysokości 80 złotych oraz wydatki w kwocie 260 złotych.

Sygn. akt VI W 640/15

ZARZĄDZENIE

1) odnotować;

2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć oskarżonemu S. S.;

3) kal. 21 dni lub z wpływem.

R., dnia 11 października 2016 r.